

VIRTUELNO SAŽIMANJE

Sava Stepanov

U savremenoj srpskoj umetnosti Dragan Stojkov je jedan od najznačajnijih zagovornika figuracijskog koncepta slike. Od ranih radova ostvarenih još tokom tokom uvodnih sedamdesetih godina proteklog veka, a pogotovo nakon okončanja školovanja na venecijanskoj Academia di Belle Arti krajem iste decenije, delo Stojkova se probilo do vršnih pozicija umetničkih aktuelnosti na tadašnjoj velikoj jugoslovenskoj sceni. Eksplicitnim fotorealizmom, ali i fotografijama, polaroidima i kratkim filmovima on je bio među svojevrsnim najavljiivačima i akterima rane medijalizacije umetnosti, koja se tokom potonje dve-tri decenije sa raskrsnice vekova i milenijuma, razvila do dominacije univerzalnih razmera. No, pokazalo se, Stojkov je ostao “zakleti slikar”. Njegovom stvaralačkom senzibilitetu odgovara “klasični postupak” slikanja, te je on među onim umetnicima koji, u vreme snažne ekspanzije uznapredovalih elektronskih medija, uporno čuvaju ekskluzivnu ulogu slike kao autentičnog umetničkog *hand made* proizvoda, u aktuelnim društvenim i umetničkim tokovima.

No, Dragan Stojkov je umetnik koji itekako oseća duh umetnosti s početka XXI veka. On i pored sopstvene privrženosti slikarskom mediju, shvata tehnologizaciju umetnosti kao ovoremsku neminovnost. Upravo otuda njegova odluka da se upusti u eksperiment. Ovom neobičnom izložbenom postavkom on nastoji da kontekstualizuje i sagleda svoje slikarstvo u domenu nove umetničke vizuelnosti. To je uradio na jedan poseban način. Ne napuštajući udobnost svoje slikarske pozicije, Stojkov kompleksnim producentskim i koprodukcijskim postupkom celokupni slikarski opus pretvara u medijalizovani sublimat. Zahvaljujući dinamičnim projekcijama, na praznim zidovima Galerija Doma omladine odigrava se svojevrsno **virtuelno sažimanje** slikarskog opusa Dragana Stojkova. Digitalizovane slike njegovih slika se, u brzim i neočekivanim ritmovima, projektuju po čitavom prostoru, a u određenom momentu ta projekcija izlazi na ulicu, na susedne fasade a sve uz moćan eklektički definisan zvuk benda Ljubičice (rock'n'roll, savremena klasična muzika), komprimovane vizuelne efekte i projekcije... Tako medijalizovan opus Dragana Stojkova zasigurno ne menja karakter njegovog slikarstva, ali

itekako menja percepciju njegove umetnosti, omogućavajući nam da vidimo kako ta umetnost funkcioniše u okolnostima nove vizuelnosti i ovovremenske ikonofsere, Ispostavilo se da je figuracijski realizam Dragana Stojkova konvertovan u svet ekranskih i u domen oprostorenih virtuelnih slika – itekako uzbudljiv, zanimljiv, vredan i inspirativan. Zahvaljujući tom novotehnološkom performansu njegov klasičan slikarski opus pretvoren u “drugo agregatno stanje”, u spotovski sugestivnu i dinamičnu tvorevinu - koja svojom virtuelnom ubedljivošću, na pomalo neočekivani način, još jednom potvrđuje autentičnost stvaralačke estetiku i dosledno poštovanje *humanitatis principia artis*.

Dakle, pred nama je jedan novi i drugačiji Dragan Stojkov.